

P 358-7443

No. 33. Metai XIV

Rugpiūčio-Aug. 18, 1934

Kristaus Karaliaus Laivas

Šv. Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. V. Kulikauskas, M.I.C.

KATALIKAI! AR TINKAMAI KELIAIS EINAME?

Amerikoje judamieji paveikslai susilaukė milijonų žiūrėtojų. Šie milijardus krovė ir krauja filmų išdirbėjams ir rodytojams. Už tuos savo pinigus, galutiniai, iš filmų žiūrėtojai susilaukė laisvų "bakeilių," kurie užkrėtė dorovino puvimo liga. Šiandien turime "moralius raupsuočius," kurie mirs nuo tų raupsų ir žus amžinai. Šiančien sutinkame daugybes tokių asmenų, kuriems judamieji paveikslai netinka, jei jiems nerodo kūniškų šlykštinių, visokių nuogysčių ir tokių vaizdų, kurie patenkintų įsiutusius lytiškus geidulius.

Nėra abejonės, kad lietuvių katalikų tarpe, ypač jaunuomenės tarpe, tokių šlykščių vaizdų žiūrėtojų yra užtektinai. Jų dorovė tiek jau yra susmukus, kad jų daugelis neįsivaizduoja sunkiai nusideda į tas biarybes žiūrėdami. O tokių katalikų didžiuma eina išpažinties ir priima šv. Komuniją.

Pripratę nelaikyti nusikaltimu žiūrėjimą į sugedusius, tvirkinančius paveikslus, jau jie net stebesi, kad vienas kitas kunigas subara juos per pamokslą, ar išpažinti už visokius "bučkius," netinkamus glamonėjimus, nešvarius užsilaikymus šokant ir panašius dalykus. Šie, mat, dalykai jiems išrodo tikroji nekaltybė, paprasčiausi juokeliai, "priimti" jau plačiai žaislai.

Lytiškas palaidumas vis labiau ir labiau ima būti, graužti ir žudyti mūs jaunuomenę.

Kas daroma, kad ją išgelbėjus? Lietuvių katalikų spauda nedaug čia parodo, kad būtų labai daug kas daroma. Gal privačiai, nesiskelbiant, daug kas daroma, kad apsaugojus jaunuomenę nuo žlugimo.

Visoje Amerikoje, vyskupams vadovaujant, suskato veikti katalikai prieš blogąsias filmas per "pačorumo legioną." Ar skaitlingai prisideda lietuviai katalikai prie tų kovotojų? Sugedusios filmos jog nemažiau kenkia lietuvių jaunuomenei, kaip kitų. Išrodo, kad lietuvių katalikų visuomenei labai smarkiai rūpi "įvairūs, svarbūs reikalai," tik ne "šie menkniekiai," dėl kurių kovoja vyskupai ir Amerikos katalikų visuomenė.

* * *

Lietuviai katalikai! Ar ne imame įrodinėti, kad tikslas išteisina priemones.

Visoki baliai, šokiai, piknikai rengiami draugijų ir pačių parapijų vis daugiau ir daugiau paslidina ir taip jau nusislidinusius dorovės kelius. Žinoma, tų balių, šokių, piknikų tikslas gražus: gauti pinigų aprūpinti įvairiems svarbiems reikalams ir tikiybiniams ir labdariniams ir kitokiems.

Tikslas gražus, tai juomi daug kas bando pateisinti negražias priemones. Nugirdinti žmogų ir iš jo išviloti daugiau pinigų "gražiam tikslui" jau nesiskaito prasižengimu.

TSR valst
respublikinė
biblioteka

Pamaldžiausios moterys, ryte priėmusios Jėzų šv. Komunijoje, po pietų savo padirbtais svaigalais, ar piktais, be jokių skrupulų nugirdys svaigalų mėgėjus ir net prikaltins, prigundys kitus, nemėgstančius svaigalų, nesulaikys neišsiulusios stiklėlio ir jaunuoliams; dažnai nekuriuos savo raginimais visiškai nugirdo. Jog tai yra nuodėmė, o tos moterys kitą rytą ramiausiai, maldiausiai vėl priima šv. Komuniją. Ar tinkamas toks kelias? Rodos, kad moterys, priėmusios į pasigėrimo nuodėmę, turėtų jausti, kad jos nušikalto ir gana sunkiai ir turėtų susilaikyti nuo Komunijos. Bet, mat, joms išrodo, kad gražus tikslas pateisina kad ir negražias priemones.

* * *

Arba paklojo kuris nors ant "baro" penkinę ar dešimtinę, na ir gerkite vyrai, moters ir kiti, kurie dar pastovite ant savo kojų ir kurie jau turite pusėtinai susilpusias ir gerokai svyruojate. Garsiakalbis skelbia, kad čia toks ir toks smarkus parapijos rėmėjas, nors jam gal būt parapija, o ypač tikyba, tiek ten rūpi, kiek jaučiui pripiltos edžios.

Ir kunigo gi padėtis piknike, ar baliuje! Su apsigėrusiais gerti ir ne tik juos nuo pasigėrimo nesudrausti, bet dar beveik kone raginti, tai slidesnio kelio nereikia, ir *apsirėjimui*, kuris, vis tiek, kaip kas nori, tekraipo jį, pasilieka nuodėmė ir net versmė kitokių įvairių nuodėmių, atsidaro platus kelias gyveniman.

Čia ir atrodo, kad gražus tikslas bando išteisinti nešvarią priemonę.

* * *

Šios gačynės šokiai jog tai ir viena daugybės tvirkinimo šakų. Jie rengiami parapijos naudai (nors Bažnyčia smerkia), labdarų bei ir kitiems. Tikslas gražus, tai ir šokiai pripažinti. Kad į juos daugiau rinktusi, turi būti juose leidžiama daug laisvės. Varymai sumažina pelną. Taigi privatinėse svetainėse ir net parapijų svetainėse šokiai dažnai daug daugiau turi šlykštumų ir biaurumų, negu viešose salėse, kur šokantieji yra prižiūrimi.

Vadinasi, dėl pelno toleruojamas ir kenčiamas yra tikras nepadorumas ir jo platinimas.

Šokiais ir net jei jie turi būti apmokami ir jaunuomenė ir seniai visuomet suranda pakankamai kapitalo. Net jo turi gana ir išsigerti tarp šokių. Žinoma, vandenį ką gėria gersi — reikia vis šio to stipresnio paimti.

* * *

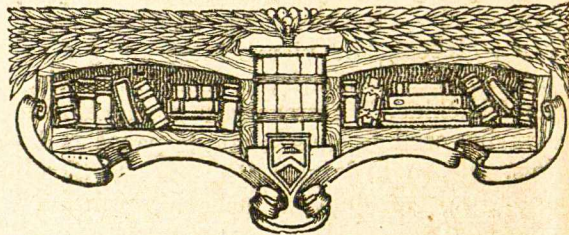
Taigi štai piknikams, šokiais, baliams dažniausiai tie patys savi katalikai suveda šimtus ir net per tūkstantį dolerių ir pasidaro daug moralių nuostolių, ir jei ne puse, tai jau trečdalį praleistų pinigų išmoka visokiems vertelygoms, kurie parapijai nė cento neduoda. Ar čia viskas tvarkoje? Ar už kiek laiko neteks tvertis naujam "Legionui," kovoti su baliiais, šokiais, piknikais ir kitais panašiais parengimais?

Kas kaltas, kad tomis netikusiomis priemonėmis tenka naudotis? Aiškus dalykas, kad pati katalikų visuomenė, patys parapijiečiai, ar draugijų nariai.

Kad jie kelių dolerių vertę perkošia per savo pilvą parapijos naudai, tai tą dalyką laiko geru ir tai jiems patinka; o jei parapijai tenka mokėti tam tikrais nusiskirtais mokesčiais, tai daugelis visuomet kelia didžiausią truksmą.

Jei katalikai tiesioginiais mokesčiais tiek įmokėtų į parapijos išdą, kiek jie išmėto piknikams ir baliams, tai parapijos ristuosi iš skolų dvigubai greičiau negu dabar ir nereiktų palaikyti tvirkiamo kelių.

Gėda katalikams, kad iki šiol to nenorėjo suprasti, nenori suprasti ir, turbūt, negreit norės. Žmonėms vis labiau patinka "platusis kelias, kurs veda pragaran, negu siaurasis, kuris veda dangun."

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Luko 17, 11-19.

NUO metu Jėzus keliaudamas į Jeruzalę, jis ėjo tarp Samarijos ir Galiliejos. Jam įeinant į vieną sodžių, jį sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir, pakėlę balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad becidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo, garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritonas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimts pagijo? kur gi devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi, jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

* * *

Lekcija

Gal. 3, 16-21.

ROLIAI: Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtitojo testamento duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepanaikina, taip kad pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainystė gaunama įstatymu, jau nebe pažadėjimu. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu.

Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl peržengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra, kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaipatol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kurs galėtų padaryti gyvus, teisumas būtų tikrai iš įstatymo.

PAVOJAI GERIESIEMS BLOGOJE
DRAUGYSTĖJE

“Ji sutiko dešimts raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu” (Luk. 17, 12).

Kristaus laikais žydų įstatai sergantiems raupsais draudė artintis prie sveikųjų, kad neužkrėstų. Jie turėdavo jiems pastatytose bakužėlėse toli nuo kitų žmonių gyventi ir toje skaudžioje, užkrečiamoje, beveik neišgydamoje ligoje vieni kitiems pasitarnauti, nes sveikieji jų neslaugino. Todėl dešimts raupsuotų vyrų, Išganytojui praeinant keliu į Jeruzalę, stovėdami atstu, garsiai šaukė, taip kad Jis juos išgirstų. Jie sakė: “Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!” Kaip kūnas sergąs raupsų liga yra pavojus sveikiesiems priartinus užsikrėsti, taip su sugedusiais žmonėmis dvasia yra rimtas pavojus draugauti geriesiems. Tie, kurie nenori užsikrėsti nuodėmės pasibiaurėtina liga, privalo vengti nusidėjėlių, sergančiųjų sielos liga, blogos draugystės. Teisiesiems yra svarbu ir būtina šalintis nuo bičiuliavimo su vodingais asmenimis.

Senovėje tarp Graikijos filozofų iškilo klausimas, kas yra pasaulyje sunkiausia pergalėti. Daugelis dalykų buvo išvardyta kaip sunkiausia pergalėti. Galutinai jų vienas atsistojo ir tarė: “Aš manau, kad niekas nėra taip sunku, kaip geram ir teisiam žmogui išlikti geru tarp nedorėlių.” Jis kalbėjo tiesą. Šventas Raštas labai aukštai gerbia dievotą Tobiją, nes jis gyvendamas tarp žmonių, duodančiųjų bloga pavyzdį, išlaikė savo dorybę nepaliesta. “Nes visiems einant prie auksinių veršių, kuriuos buvo padaręs Izraelio karalius Jeroboamas, jis vienas šalindavosi draugystės visų, eidavo į Jeruzalę prie Viešpaties bažnyčios ir garbino tenai Viešpatį, Izraelio Dievą” (Tob. 1, 5-12). Kaip sunku yra užlaikyti mūsų sielą nesuteptą nuodėme blogai darančiųjų draugystėje, mes žinome iš Šv. Rašto istorijos ir patyrimo. Kuomet Išganytojas paskutinėje vakarieniėje apskelbė savo mokytiniais, kad jų vienas išduos Jį į Jo priešų rankas, ir kad visi jie tą naktį Juomi pasipiktins, šv. Petras pakilo ir su pasirizimu tarė: “Jei visi tavimi pasipiktin-

ty, aš niekuomet nepasipiktinsiu. Nors man reiktų ir mirti draug su tavimi, aš tavęs neišsiginsiu" (Mat. 26, 33, 35). "Viešpatie, aš esu pasiryžęs eiti su tavim į kalėjimą ir mirtį" (Luk. 22, 33). Ir Petras trumpą laiką po to elgėsi kaip jis pažadėjo, nes kada Judas, išdavikas su kareiviais įėjo į Getsemano daržą suimti Jėzų, Petras išsitraukė kardą ginti savo Mokytoją ir nukirto Malkui ausį. O vėliau Petras stovėdamas su kareiviais prie ugnies, ir aukščiausiojo kunigo tarnaitė žiūrėdama į jį, pareiškė, kad ir jis priklausė prie Kristaus mokytinių, jis išsigynė tris kartus savo Mokytojo, kad Jo nepažįsta.

Kame gi priešintis, kad Petras paskutinėje vakarienėje iškilmingiausiai pažadėjo savo Mokytojui ištikimybę, ir net Getsemano darže parodė savo didelį drąsumą, o vėliau vyriausiojo kunigo kieme, pasielgė taip niekšiskai ir užsigynė savo Mokytojo? Nes ten jis buvo Jėzaus ir mokytinių draugystėje, o čia jis atsirado tarp nedorųjų žmonių. Kada jis buvo gerųjų draugystėje, jį ragino į gerą, bet papuolęs tarp blogųjų, atvedė Jį į piktą. Tas kaip tik patvirtina karališkojo pranašo žodžius: "Su šventuoju esi šventas ir su nekaltuoju esi nekaltas. Su išrinktuoju esi išrinktas ir su nedoruoju pasidarai nedoras" (Ps. 17, 26-27). Šv. Jonas auksaburnis sako: "Kada gerieji draugauja su blogaisiais, tai blogieji nepasidaro geri, bet gerieji tampa blogi." Visi žmonės turi įgimtą palinkimą imituoti ką jie mato ir girdi pas kitus, ir išmoksta iš kitų gera ar bloga. Šventas Raštas mus įspėja, kad mūsų širdis nuo jaunystės palinkusi į piktą, mes labiau mėgstame ir greičiau išmokstame kas negera negu gera. Tas aišku, kad bloga draugystė yra mums didžiausias pavojus. Mozė šaukė į Izraelio žmones: "Atsitraukite nuo žmonių bedievių šėtrų ir neprisilieskite, kas jiems pridera, kad neįsipainiotumėte į jų nuodėmes" (IV. Moz. 16, 26). Ir šv. Povilas labai karštai ragina: "Mes įsakome jums, broliai, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu šalintis nuo kiekvieno brolio, kurs elgiasi netvarkingai ir nesilaiko padavimo, kokį jie yra iš mūsų gavę" (II. Tes. 3, 6). Blogas žmogus pajėgia geruosius pakreipti į piktą.

Kad geriau įsitikrintume, kaip daug kenkia geriesiems draugautis su blogaisiais, pri-

siminkite savo pačių patyrimą. Be abėjo, pažinote jaunuolius ir jaunuoles, kurie savo skaistybe ir kuklumu linksmino savo tėvelius ir puošė visuomenę. Tuojau patėmijote juose didelę permainą; nekaltumo rožės išnyko nuo jųjų veidų, skaistumo bei šventumo atspindis dingo, jie vengia pažvelgti geram žmogui į akis, neina į bažnyčią ar prie sakramentų visai arba taip dažnai kaip pirmiau eidavo, šalinasi draugauti su gerais asmenimis ir girdisi iš visų pusių apie juos daug nusiskundimų. Iš kur atsirado tokia atmaina? Jie buvo įtraukti į blogą draugystę, kurioj pradžioje savo nekaltumą ir gerą pasielgimą. Jie paliovė buvę tėvelių džiaugsmas ir visuomenės garbė. Jie yra savo tėvelių rūpesčių ir vargų priežastis, ir visuomenei gėda bei papiktinimas. Tėvas, motina užaugino gerus, pamaldžius savo vaikus, bet papuolė į bedievišką draugystę, pradžioje nekaltybę ir padorumą, dorybę ir Dievo baimę bei meilę. Kiek moterų ir vaikelių šiandien lieja į dangų šaukiančias, nekaltas ašaras, neturėdami kuo apsirengti, ką pavalgyti, nes jųjų vyras, tėvas papuolęs į blogą draugystę, girtuoklavime, kortavime ir kituose savęs patenkimuose išaikvoja pinigus, ir ne retai grįžęs namo žiauriai elgiasi su savo šeimyna. Kiek tai padaro ištisoms šeimoms skriaudęs, suirimo ir nelaimės bičiuliavimas su nedorais žmonėmis. Kiek tai vargo, skurdo, nustojimas gero vardo, sąžinės neramybės patyrė teisieji draugaudami su bedieviais, veidmainiais, abejotinos doros asmenimis. Kas gal suskaičiuoti arba apsaityti, kiek išlieta nekaltų ašarų, kiek stambių aukų žuvo, kiek žmonių tapo nelaimingais laikinai ir amžinai blogos draugystės kalte.

Esame patyrę, kad su blogais, veidmainiais, abejotinos doros asmenimis yra labai pavojinga ir kenksminga geriesiems draugauti, ypač bendradarbiauti. Kad apsisaugojus nuo blogųjų draugystės, užkrečiamos rauspų ligos ir nesutepus savo sielos nuodėme, privalome būti atsargūs, gudrūs ir išmintingi. Jeigu tavo pašaukimas arba pareiga reikalauja turėti santykius su abejotinos doros asmenimis, būk su jais kalboje, elgėsyje, bendradarstavime atsargus ir gudrus, kad neįtrauktų tavęs į savo žabangas. Dažnai maldausk, kad Viešpats tave stiprintų visuose

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

ŠVENČ. MARIJOS Į DANGŲ ĖMIMAS

Kai dieviškasis Išganytojas įžengė į dangų, Jis paliko savo brangiausiąją Motiną čia, žemėje, Jai prižadėdamas savo kilniausią ir ištikimiausią meilę. Jis paliko Ją, kaip *paguodą* savo Bažnyčiai, kaip *mokytoją* Evangelistams ir Apaštalams, kaip *gražiausią pavyzdį* visems tikintiesiems, į kurį, visi galėtų maloniai žvelgti ir kurio pavydaldas turėtų spindėti kiekvieno gyvenimui. Kai Švenč. Panelė Marija savo motiniška meile, priklaususi šalia prakartėlės, maloningai dabojų savo mylimiausiąjį Sūnelį, taip pat Ji dabojų ir Jo Sužiedotinės prakartę. Jos pareiga buvo globoti jaunutę Bažnyčią ir ją laikyti, kol bus gana tvirta ir galinga pati valdytis ir bujoti iki pasaulio pabaigai.

Kas gali numanyti, koks džiaugsmas ir koks skausmas perpildė Marijos širdį, kai Ji regėjo savo dieviškąjį Sūnų žengiant į dangų, o ją paliekant šioje tamsioje ir šaltoje žemėje, kur Jis nebebus matomas? Net po to, nors kūnu Ji gyveno šioje ašarų pakalnėje, tačiau, Jos siela gyveno danguje su savo meilinguoju Sūnumi. Jos širdis visada ilgėjosi tik dieviškojo Sūnaus. Visi Jos troškimai buvo vien į Jį nukreipti, iki pagaliau Jos visas begalinis išsilgimas paliuosavo visus ryšius, kurie jungė Jos sielą ir kūną. Švenč. Panelė Marija ištikrųjų mirė iš meilės ir begalinio išsilgimo dėl savo dieviškojo Sūnaus. Ji buvo apgaubta tuo begaliniu

pavojuose ir pagundose, apsaugotų nuo pikto ir užlaikytų savo malonėje.

troškimu, kad atsiskirti su šiuo gyvenimu ir amžinai susijungti su Jėzumi Kristumi dangaus karalystėje.

Marija po savo palaimintos mirties buvo paimta tiesiog į dangų, kad būti šalia Triasmienio Dievo palaiminta ir džiaugtis amžinąja laime, tai neklaidingas mokinimas, kurį mus moko šventasis Katalikų Tikėjimas. Tai yra mokinimas, kurį šventoji Bažnyčia, per savo Mokytojus ir Tėvus, per savo maldas ir visą pamaldumą ir garbinimą, tikėjo ir išpažino nuo pat pradžių.

Jėzus Kristus, vos tik tris dienas išbuvęs grabe, garbingai kėlėsi, ir po keturias dešimt dienų garbingai įžengė į dangų. Taip pat ir Švenč. Panelės Marijos mirtis panėsėjo į trumpą miegą. Taigi, Jos mirtį vadinama "dormitio" — miegu, ir pirm negu kūnas galėjo sugesti, Dievo galybe Marijos siela vėl su Juo susijungė ir paimta į dangų. To atminimui yra švenčiama iškilminga šventė Švenč. Marijos į Dangų Ėmimo, kurs natūrališkai seka iš privilegijos Nekaltojo Prasidėjimo ir Įsikūnijimo Paslapties. Nuodėmė niekada nepalytėjo Marijos, dėl to buvo teisinga, kad Jos nekalčiausias kūnas, kuriame Žodis įsikūnijo, buvo apsaugotas grabe nuo sugedimo.

Tai yra mūsų šventojo Tikėjimo dogma, kad Marija likosi laisva nuo pirmpradės nuodėmės suteptimo ir dėl to buvo laisva ir nuo bausmės, einančios iš nuodėmės. Katalikų Tikėjimo mokinimas dogmatiškai užtvirtina,

kad Švenč. Panelė Marija niekada savo sielos nesutepė aktuališka nuodėme ir kad, veikiant Dievo malonei, pėr visą savo gyvenimą Ji buvo apsaugota nuo paprasčiausios nuodėmės. Ir iš to visa protingai seka, kad Švenč. Panelė Marija, gyvendama čia, žemėje, šventai gyveno Dievo malonėje. Taip pat Katalikų Tikėjimo mokinimas dogmatiškai tvirtina, kad sielos, kurios, po Jėzaus į dangų įžengimo, jei miršta visai laisvos nuo nuodėmės ir laisvos nuo baismės, kuri pareina iš nuodėmės, tuojau įeina į dangaus karalystę.

Sekant tradiciją, Švenč. Panelė Marija gyveno iki gilios senatvės ir dėl to kartais gal sunegalėdavo, bet žmonėse yra malcingas tikėjimas, kad Jos kūną iš grabo Dievas prikėlė ir ypatinga privilegija garbingai padėmė į dangų pirm visuotinojo numirusiųjų teismo. Į tai protinga tikėti, kad Švenč. Panelės Marijos kūnas, taip skaisčius, taip nekaltas, ir taip šventas, — tas kūnas, kurs Dievui davė kūną ir kraują, — negalėtų gesti.

Kaip meili, kaip šventa, kaip garbinga buvo mūsų Išganytojo Nekalčiausios Motinos mirtis! Tai buvo palaimintas atsiskirimas iš šios ašarų pakalnės į Dangaus amžinąją laimę, į karštai trokštamą, amžinąją, neatskiriamą vienybę su Jėzumi, Jos dieviškuoju Sūnumi, sėdinčiu dangiškojo Tėvo dešinėje.

Į Dangų Ėmimo Garbingumas

Švenč. Panelė Marija priėmė Jėzų, kai Jis atėjo į šį pasaulį, ir buvo Jėzus, kurs Mariją priėmė į dangų. Taigi, šioje garbingoje šventėje, bent dvasioje apmąstykime Švenč. Panelės Marijos, mūsų Dievo ir Išganytojo, Jėzaus Kristaus, Motinos, garbingąjį ėmimą į Jos meilingiausiojo Sūnaus amžinąją karalystę. Su kokiū dideliu dangiškiųjų chorų džiaugsmu, kokiomis kilniomis dangiškomis giesmėmis, Ji buvo angelų legijonų lydėta į majestotingą Dievo sostą! “Visa tu graži, mano prietelka, ir dėmės nėra tavyje,” Jai giedojo dangiški chorai. “Ateik nuo Libano, mano Sužadotinė, ateik nuo Libano; ateik, tu būsi apvainikuota” (Giesm. IV, 7-8).

Štai, kaip visi dangaus gyventojai išeina Ją pasitikti! Štai, su kokia beribe meile Ją patinka Jos dieviškasis Sūnus ir Ją perstato

savo amžinąjam Tėvui! Štai, koks džiaugsmas Jos vienybės su amžinąją Dvasia, kurios Ji yra Nekalčiausia Sužadotinė! Tėmyk, kaip Ji yra pasodinta viršų visų angelų ir šventųjų, viršų visų Kerubinų ir Serafinų, kaip Ji yra sodinama į garbingiausiąjį sostą, aukščiausiąjį danguje, artimiausiąjį Jos dieviškojo Sūnaus Sosto! “Buvo taip pat padėtas sostas Karaliaus Motinai, kuri atsisėdo po Jo dešinei”. (3 Kar. II, 19). Štai, Ji, kurią Triasmėnis Dievas apvainikavo nepaprasto grožumo žemčiūgais! Ir “danguje pasirodė didelis ženklas: saule apsiausta Moteriškė, mėnulis po Jos kojomis, ir ant Jos galvos dvylikos žvaigždžių vainikas” (Apr. XII, 1). A, kokia neapsakoma garbė, iškilmingumas, pažiba ir džiaugsmas užviešpatavo visus dangaus sostus, kai Mariją Pats Dievas apvainikavo dangaus ir žemės Karalienę, kai Ją sveikino ir Jai giedojo dangaus angelai ir šventieji!

Marijos Nuolankumas, Nekaltybė ir Meilė

Spręskime, kas Švenč. Panelė Mariją iškėlė į tokią majestotingą garbę, kurios atminimui šiandien švenčiame Švenč. Panelės Marijos į Dangų Ėmimo šventę. Tai buvo 1) *Jos maloniausias nuolankumas*. Ji buvo išaukštinta viršų visų. Žinome, kad kas žemėje nuolankiausiai nusizėmina, toks danguje garbingiausiai yra išaukštintas. Tai buvo 2) *Jos sielos ir kūno, proto ir širdies tobuliausia nekaltybė*, taip pat tobuliausia nekaltybė nuo mažiausio nuodėmės sutepimo. Tai buvo 3) *Jos didžiausia meilė Dievui*, nes dieviškojo džiaugsmo laipsnis Dievo garbėje yra visada suderinamas su Dievo meile šiame mirtingame gyvenime. Tat, jei vieną dieną trokštame Švenč. Panelė Mariją sekti į dangų ėmimo garbėje, mes turime čia, žemėje, sekti Jos nuolankumą, Jos nekaltybę, ir Jos meilę Dievui.

A, mūsų širdys tenudžiunga, kad Dievo Motina tapo į dangų paimta! Dėl to iškilmingai švėskime Jos išaukštinimą, Jos amžinąją neatskiriamą susivienijimą su Jos dieviškuoju Sūnumi! Be to, būdama Dievo Motina, Ji taip pat yra ir mūsų meilingoji ir tikroji Motina! Mes esame Jos vaikai, kuriuos Ji pagimdė skausme! Ir kas gi būtų daugiau

paguodiančio ir meilingesnio Jos vaikams, kaip matyti mūsų Motinos dangiškąją garbę, kuri Jai yra duota? Tačiau, Marija, mes, Tavo vaikai, vis dar dejuojame ir verkiame šioje ašarų pakalnėje, esame apkrauti savo vargais ir smūgiais, taip pat esame didelių pavojų nelaimėse, vis dar kovojame su pragaro žabangomis, kurios tyko išplėsti iš mūsų išganyką. Taigi, mūsų gyvenime į mus atkreipk Tavo garbės spindantį žvaigždėtą vainiką, o garbingai vainikuota mūsų Motina ir Karalienė, ir atkreipk į mus gailestingas savo akis, o po šio gyvenimo ištrėmimo, malonėk mums parodyti Jėzų, palaimintą Tavo iščios vaisių! Malonėk taip padaryti. Išgelbėk mus ir išganyk! O meilinga, o maloninga, o saldžiausia Pana Marija! Dangaus ir žemės Karalienė! Dievo ir mūsų meilingiausioji Motina! Tau garbė ir viešpatavimas per visus amžius!

Lietuvių Dienos Išpuodžiai

Rugpiučio 5 d., sekmadienio rytas buvo apsiniaukęs. Išrodė, kad bus lietaus. Bet kol žmonės grįžo į namus išklause šv. Mišių, prašvito, ir pasirodė saulutė. Skaniai papietavus, leidausi ir aš į Harlem aerodromą. Maniau, kad būsiu pirmutinių vienas, bet kur čia tau! Aerodrome jau tūkstantinės minios laukė programo pradžios. Nebuvo nuobodu laukti, kaip ir pats patyriau. Orlaiviai, dideli ir maži, nardė padangėse, jų motorų užšėsus neduoda nė susikalbėti. Mašinos vis dar atvažiuoja, pilnai prisėdusios. Pamaniau sau: "Kur bus vietos automobilius sustatyti, kad tiek daug jų vis dar atvažiuoja?" Nebuvo ko rūpintis šiuo klausimu. Laukas labai didelis.

Ypatingą išpuodį man padarė lietuviškas jaunimas. Niekad nemaniau, kad tiek jo yra. Visur girdėjosi lietuvių kalba. Malonu buvo tik vaikštinėti tarp tokios minios.

Kiek sykių "o" ir "a-a" buvo tarti žiūrint į drasuolius ir drasuoles šokant žemyn su parašiuotais iš aukštai skrendančių lėktuvų, negalima nė apsaityti. (Merginos parašiuotais šoko pirmą kartą savo gyvenime). O kai Jonas Vaišvila iššokęs iš orlaivio pradėjo

šposauti, darydamas "trikus" ir parašiuotą atidarė tik gerą kelionę keliavęs į žemę, tai ir man pasidarė baugu. Perstatant šokėjas ir šokėjus nuo platformos po kiekvieno nusileidimo, net laukai skambėjo rankų plojimais. Mattie Laird savo lėktuvu skrajojo padangėse lyg koks paukštis. Net šiurpu pasidarė žiūrint į kai kuriuos jo daromus "šposus."

Sportininkai linksmino žmones rodydami savo jėgas ir miklumą.

Na, bet jau baigiu programą aprašyti, o dar nė nepaminėjau apie chorų choro dainavimą. Po trečios valandos, choras jau pradėjo nerimauti. Pasirodžius komp. Antanui Pociui, kuris, beje, nešiojo savo Gedimino ordeno medaliką, tuojau susitvarkė ir sugiedojo Lietuvos ir Amerikos himnų pritariant visai audiencijai. Dainos skambėjo po visą lauką. Dabar net aeroplanų sukeltas bildėsys neperkirtogalingus aidus. "Ei, pasauli! Mes be Vilniaus nenurimsim," choras turėjo net pakartoti.

Pasibaigus programai, visi linksmi, su pasitenkinimu skirstėsi ir nei vienas nesigalėjo dalyvavęs Lietuvių Dienoje ir prisidėjęs kvoteruką.

Kap. Kiela, Lietuvių Aero Klūbo pirm. sakė, kad ateinantį metą mano turėti apie dvidešimtis šokėjų, vaikinių ir merginų, kurie šoks iš aeroplano viens po kito.

Labas.

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI E. J. K.

Šį rudenį Tėvai Marijonai oficialiai atidaro savo seminariją Hinsdale, Illinois naujokyne. Tenka džiaugtis, kad mes lietuviai galutinai susilaukiam savos lietuviškos seminarijos. Tai yra didelis mūsų tautai laimėjimas. Tiesa, per kiek laiko seminariją bus tiktai marijonų klierikams, bet vėliau išsi-vystys į didelę seminariją, į kurią ateityje Amerikos vyskupai siųs savo klierikius, kurie vėliau dirbs lietuvių tarpe. Tai nėra tuchia svajonė arba per didelis dalykas tikėtis — kiek metų atgal Marijonų Kolegijoje mokinosi tiktai tie studentai kurie norėjo tapti marijonais — o dabar jau Thompsone Marianapolis pajėgia ruošti lietuvius bernaičius visoms pasaulinėms profesijoms.

Šv. Bernardas

Šventas Bernardas gimė 1091 m., iš aukštos, kilimu giminės, Fontaine dvare, Prancūzijoje. Bernardo tėvai džiaugėsi jų sūnaus sumanumu bei gabumais. Jis buvo jų viltis ateityje. Daug iš jo tikėjosi. Pasaulis su savo turtais garbe siūlėsi Bernardui. Tačiau Bernardas visa tai paliko ir įstojo vienuolynan Citeaux mieste. Visi Bernardo brolai pasekė jo pavyzdį. Jie paliko tik jauniausiąjį savo brolių Nivardą su senųjų tėveliu. Jie sakė jam: „Tu viską dabar pavaldėsi.“ Išvykdami į vienuolyną. „Taip“, atsakė jisai: „Jūs man paliekate pasaulį, o sau dangų pasiimate; ar tai teisinga?“ Tad ir jisai ir jų senyvas tėvelis apleido pasaulį ir išsidėję visą savo turta ir įstojo į vienuolyną Clairvaux mieste. Viena tik sesuo tebeliko pasaulyje; ji buvo vedus ir laikai buvo įsimylėjus į pasaulio prabangas. Puikiai apsirengus atvyko aplankyti Bernardą; jis atsisakė su ja matytis. Ir tik galop davėsi matytis su ja ne kaip jo brolis, bet kaip Kristaus pasiuntinys. Bernardo kalba taip sujaudino jos širdį, kad dviem metams praėjus, su jos vyro leidimu įstojo vienuolijon ir vedė labai šventą gyvenimą. Bernardo šventas pavyzdys tiek patraukė naujokų, kad kitas vienuolynas buvo pastatytas Clairvaux mieste ir mūsų Šventasis buvo paskirtas vienuolyno Abatu.

Bernardas vesdamas aštrų gyvenimą norėjo, kad ir jo sekėjai taip darytų. Bet pasirodė kad buvo per sunku jo broliams. Bernardas matydamas savo klaidą pagaliau toliau su jais elgėsi labai maloniai; palengvino įstatus ir vedė tobulybės kelią į amžiną laimę. Jis pats slėpėsi nuo pasaulio, visgi jo šventumas buvo žinomas žmonėms ir daugel prašė jo būti jų vyskupu. Vien tik per Šventąjį Tėvą Eugenijų III. buvo išgelbėtas iš tos padėties. Visi žmonės jį lankė; vargšai ir silpnieji atradavo jo pagelbą; vyskupai, karaliai, popėžiai reikalavo jo patarimo. Per jo griežtą nusistatymą, gražibylbę ir Dievo palaima Bernardas sukėlė dideli Krikščionių entuziazmą, taip kad buvo sudarytos net dvi kariuomenės kovoti prieš pagonis už Šventąją Žemę. Bernardas mirė 1153 m. Jis savo šventu gyvenimu ir nenuilstančiais darbais bei raštais pelnijo Bažnyčios Tėvo ir Daktaro vardą.

Šv. Bernardas sakydavo tiems kurie norėjo stoti vienuolynan, „Jeigu tu nori eiti į vienuolyną, palik savo kūną už durų slenkčio; nes čia yra vieta tik sielai.“

Švento Bernardo šventę Bažnyčia švenčia rugpjūčio 20 d.

ŽOLINĖ

Ir kas yr' Ta,
Vieš Angelų išaukštinta,
Garbės vainiką pasiėmus,
Ant Numylėto pasirėmus,
Pilna aukščiausios tobulybės,
Keliauja į Dangaus grožybės?

O Ji visiems pažįstama,
Žmonijos meilės kupina —
Švenčiausia Dievo Motina!

Jei vargstame, ar klystame,
Dangun pažvelgt nedrįstame,
Neviltyje muleičiam galvą, —
Ji mums ateina į pagelbą.

Duosninga vaisių Motina,
Ji mūs laukus palaimina,
Gėles, daržoves ir žolynus,
Dirvonus ir plačiasias pievas
Ir derlių, kurį davė Dievas.

Visus malonėms apdalinus,
Ji prašo mūs širdies.
Kas Jai to gero pavydės?
Kiekvienas prašomas paklauso,
Nes mūsų širdys Jai priklauso.

Sužadinti Jos iškilme,
Dangua maldas pakelkime:
Lai skamba Jos garbė pasauly!
Jos vardas meilės spinduliais
Lai šildo kaip giedrioji saulė
Ir večia dangiškais keliais.

J. K.

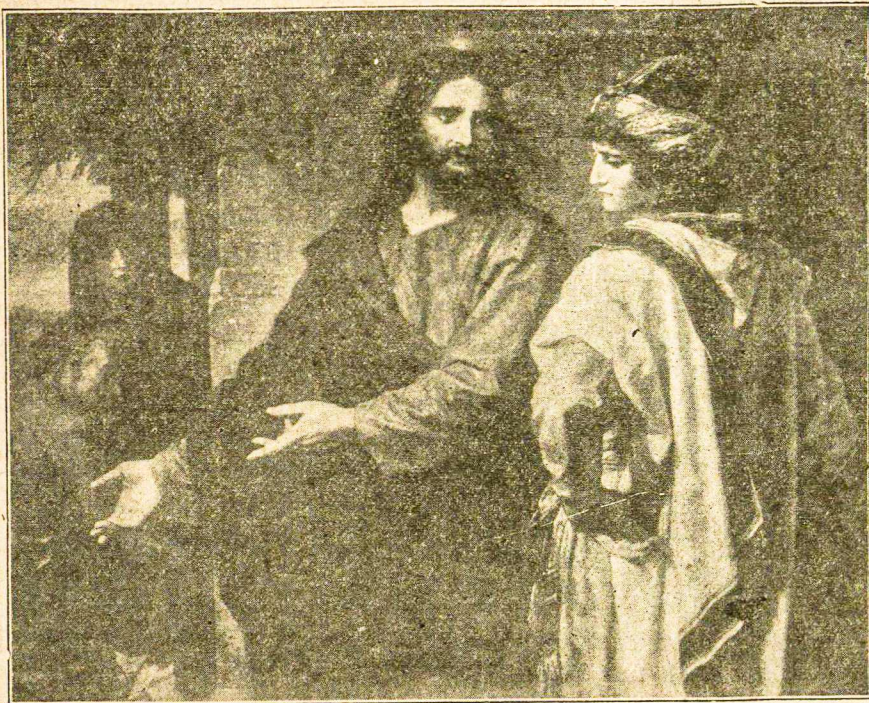
A. P. Sandys

Kun. D. Lord, S.J.

Vertė S. Vaičaitis, M.I.C.

KRISTUS ŠAUKIA

“Jei nori būti tobulas, cik parduok, ką turi, ir duok beturčiams, ir turėsi turtą danguje, paskui ateik ir sek mane.” (Mat. XIX, 2).

JAUNUOLIŲ Į VIENUOLINĮ GYVENIMĄ PAŠAUKIMO TYRIMAS

(Gerb. kun. J. Karaliaus premijuotas vertimas.)

Senuoju Judėjos vieškeliu dundėjo gražus vežimas, traukiamas ketveto arabiškų arklių. Vežime stovėjo jaunikaitis. Savo stipriomis rankomis jis tvirtai laikė vadeles ir gražiai valdė smarkiai bėgančius arklius. Kelias buvo vingiuotas ir lygus, nuolatos Romos kareivių trypiamas ir jos mokesniais taisomas.

Jaunikaitis buvo gražaus veido, tačiau, dar pilnai vyro nepriaugęs. Rūbai rodė jį esant žydų turtingųjų luomo: paprasti, bet gražūs, brangiausios — kokią tik tų laikų pirkliai galėjo gauti pajūrio uostų prekyvietėse — medžiagos. Prie jo diržo kybojo pilnas pinigų maišelis. Vežimo gale netvirtai laikėsi jo tarnas.

Jaunikaitis buvo susimąstęs ir nekreipė dėmesio į smarkiai bėgančius arklius ir nuo šono į šoną besimėtantį vežimą, nors buvo pavojaus nušokti nuo kelio. Jis buvo paskendęs mintyse. Ant jo nepaprastai lygios, plačios ir nedėmėtos kaktos, reiškėsi kažkoks neramumas, dvejojimas. Jo akys, akys asmens, kuris savo sielą ir kūną buvo išlaikęs skaisčiu ir tvirtu, ne tiek žiūrėjo į arklius, kiek į neišskią ir nežinomą ateitį.

Nes, nežiūrint viso savo turto, o gal kaip tik dėlei šio turto, jis jautėsi nepatenkintas. Mylėdamas žydų tikėjimą, pilna pagarba, buvo užlaikęs Dievo ir Mozės įsakymus. Jis buvo labai duosnus pavargėliams; taip kad vieną kartą elgetai atidavė apsiaustą nuo savo pečių. Tačiau, jo širdij buvo dar garbingesnių ir kilnesnių darbų troškimas. Kad nors Mesijas ateitų! Jis sutiktų žadėtąjį Ka-

raliū, pasiūlytų Jam savo tarnybą, atiduotų savo turtus, gautų sargus Jį saugoti. Kad tik jis galėtų kovoti dėl atstatytosios Izraelio karalystės! Čia net jo akys nušvito.

Vežimas čumdėdamas staigiu užsisukimu, vos telietė kelią, kurs tiesės marių pakraščiu. Ratai sukėlė didelį dulkių debesį, kurį vėjas pagriebę nunešė prie mažo žvėjų būrelio, dirbančio šalia savo luotelių ant kranto. Vienas jų, pusiau supykęs, pakėlė akis. Buvo tai jaunikaitis, ne daug vyresnis už važiuojantį, ir maždaug tos pačios išvaizdos ir akių. Jo piktumas veikia pasikeitė į nusistebėjimą ir žavėsį smarkiai bėgančiais arkliais ir gražiai padirbtu vežimu. Atsidusęs, žvejys grįžo prie savo darbo, prie sulopytų tinklų ir medinių irklų, priklausančių jo tėvo ir brolių. Už valandos jie žadėjo iirtis žvejoj, nors buvo aišku, jog jūros nerimsta ir šėlsta, ir jog smarkus vėjas jų laukia. "Pasaulis laimės ir pasisekimo padalinime neteisingas," pamanė sau jaunasis žvejys. Štai, turtingas jaunuolis, turįs laisvo laiko, daug pinigų ir, beabėjonės, gražius rūmus, puikius, smarkius arklius, kurie jį vežioja po platumas, kai tuo tarpu jami žvejai, kaip ir jis pats, nieko neturi, išskyrus menką lūnelę ant jūrų kranto, tinklus, kurie žuvimi atsiduoda ir kietą suolą prie irklų.

Ir staigiu gestu žvejys pakėlė galvą. Galimas daiktas, jog jo jėga, atplėšta nuo irklų, kurių nors dieną, bus labai naudinga. Sakykim, ateitų Mesijas ir prašytų vyrų, kurie kovotų už Jį. Sakykim, Jam reiktų jaunuolių stipriomis kojomis ir rankomis, kurie padėtų Jam karalystę steigti! Tokiai dienai atėjus, būtų reikalingi raumenys nuo darbo sukietėję. Gal Dievas ir duos jam, jaunam jūrų užgrūdintam žvejui, vietą Karaliaus kariuomenėj, progos kovoti po vėliavą čia ant žemės Dievo karalystės atstatymui.

Karalius šaukia.

Karalius atėjo. Mesijas ėjo tais pačiais keliais, kuriais turtuolis jaunikaitis ir jaunas žvejys buvo vaikščioję. Jis ieškojo jaunuomenės akyse skaistumo, stiprumo ir drąsos, kas buvo taip reikalinga Jo sekėjams. Jo patraukias balsas atkartotinai šaukė: "Eik, sek manimi!" Žmonės linksmai viską palikdavo, kad tik galėtų stoti į ramybės ka-

riuomenę, kurią Jis rinko pasauliui nugalėti.

Vieną dieną, Jis prisiartino prie jūrų kranto, kur jaunasis žvejys buvo užsiėmęs savo tinklais. "Eik!" Jis tarė ir, jaunuolis metė tinklus, paliko tėvo laivą ir viską, ir sekė Juo.

"Eik ir sek manimi!" Jis tarė meilinaigai, kviesdamas turtingąjį jaunikaitį, kurs buvo atėjęs į Jeruzalę susitikti Mesiją, Kurį, galutinai, surado. Tačiau, turtingasis jaunikaitis pažvelgė atgal į savo gražiai išpiaustytą vežimą, ranka pasvėrė sunkųjį pinigų maišelį, prisiminė, jog šis Karalius neturi kur galvos priglaustų ir nusimines grįžo į savo puikiuosius rūmus, pas savo greituosius arklius, tarnus ir turtus. Jis nepasinaudojo geriausia proga, kuri tik kai kada buvo žmogui suteikiama.

Kristus pašaukė vargšą, jauną žvejį, ir šis tapo apaštalu, Šv. Jonu, Dievo karalystės karalaičiu, numylėtu mokiniu.

Kristus pašaukė turtingąjį jaunuolį, ir jis, kurs irgi gal būtų tapęs kitu Šv. Jonu — nes Išganytojas pažvelgė į jį ir pamylėjo jį — nusigrėžė, užkimšo ausis šaukimui ir, atsisakęs garbingos aukštybės, žengė į nežinomybę. Jis gal būt buvęs visą pasaulį nugalėjęs apaštalas, dabar istorijai visiškai nežinomas.

Kristaus balsas šiandie.

Nėra dienos, kurioj du jaunuoliu neišgirštų Kristaus balso: "Eik, sek manimi!"

Šv. Pranciškus Ksaveras išgirdo Kristaus balsą, besiruošdamas didingai ateičiai Paryžiaus universitete. Tais laikais pasižymėjęs profesorius buvo įtakingesnis už kairiuos karalius. Savo protingumu ir mokėjimu valdyti žmones Ksaveras buvo tikras gausias profesūrą. Buvo tikimasi, jog jo klausys ne šimtai, bet tūkstančiai. Tačiau, jis paklausė Kristaus balso, priėmė jį ir atsisakė profesoriaus vietos, kad nugalėtų pasaulį.

Paryžiaus universitete buvo daug ir kitų gabių, jaunų profesorių, kurie beveik buvo lygūs Pranciškaus protui ir žmonių vadovavimui. Ir jų daugelis išgirdo Kristaus šaukimą, bet, kaip tas turtingasis jaunuolis, bijojo jo paklausti. Kur jie dabar? Niekas net jų vardų neatmena. Ksaveras tapo naujųjų

VAIRININKO PASIŽYMĖJIMAI

E. J. K.

amžių apaštalu; jie, iš garbingųjų universitetu salių, dingę tuščioj užmirštyj, Jis yra žinomas visam pasauliui šventasis, o jie žinonijai nežinomi, ir gal būt Išganytojo apgai-
lėti, nes Jo kvietimą išgirdę, jį atmetė.

Šiandie, šioj valandoj, Kristus kalba dviem jaunuoliam, gal būt, vienodų gabumų ir galimybių, tačiau skirtingumo duosnumo ir pasiaukojimo. Vienas atsakys su jaunuojų žveju: "Imk mane!" Antras liūdnai pažvelgs į tai, ką turėtų pasaulį palikti, ir apgailėstaudamas nusisuks nuo Kristaus kvietimo ir nueis turtingojo jaunikaiečio keliais.

Nes beabėjonės Išganytojas daug daugiau kviečia, negu jie atsako į Jo balsą. Pasaulis pilnas tokių, kurie gal būtų buvę apaštalais, jeigu būtų turėję drąsos klausyti Kristaus šaukimui. Jie žinojo, ar bent nujautė, jog Kristus jų norėjo, bet skaisčios turtų viltys, pilnos laisvės viliojimai atitraukė juos nuo Kristaus ir padarė juos neramius ir nepatenkintus taip, kaip tas turtuolis jaunikaieitis.

Galimas daiktas, kad ir Tamsta, Mielasai Skaitytojai, tą balsą jau išgirdai, ar dar išgirsi; gal esi vienas tų dviejų, į kurį šiuo momentu Kristus kalba. Prieš tavo akis aiškiai stovi jaunojo žvejo ir turtingo jaunikaiečio pavyzdžiai. Katrą pavyzdžių pasektum, jei Kristus tave pašauktų? (Bus daug.).

MARIJONAI Į KINŲ MISIJĄ

Tėvų Marijonų generolo tėvo Andriaus Cikoto, M.I.C., paskyrimu, rytinių apeigų kunigas Antanas Bernatsky, M.I.C., ligišiol klebonavęs šv. Mikalojaus rusinū rytinių apeigų parapijai Clarksburg, W. Va., išvažiuoja darbuotis į Tėvų Marijonų misiją Harbino mieste, Kinijoje.

Kun. A. Bernatsky, M.I.C. yra pirmutinis Amerikos marijonas, kuris išvažiuoja misijonieriauti Kinijoje. Ligišiol toje misijoje darbavosi baltgudžiai Marijonai: kun. Fab. Abrantavičius, M.I.C., kun. Juozas Hermantavičius, M.I.C., brolis Antanas Aniskavičius, M.I.C., ir brolis Stanislovas Bakavičius, M.I.C.

Nauju Marijonų generolo paskyrimu važiuoja į kinų misiją ir Lietuvos Marijonas kun. Vladas Mažonas, M.I.C., ligišiol klebonavęs lietuvių parapijoje Londone mieste, Anglijoje.

Į Londoną klebonu numatytas kun. Antanas Petrauskas, M.I.C., kurs keletą metų skelbė misijas lietuvių bažnyčiose Amerikoje.

Šimtais atvejais protestantai nesupranta Katalikų Bažnyčios mokslą ir tikėjimą. Samuel Butler, 19 šimt. Anglijos rašytojas, pats nekatalikas, juokingai aprašo vieną tokį atsitikimą, kada anglikonų pnyčeris, pamatęs raides A.M.D.G. virš katalikiškos bažnyčios durų, pats sau jas išvertė: "Ad Mariam Dei Genitricem" (Marijai Dievo Gimdytojai). Jis baisiai pasipiktino tokiu aiškiu katalikų garbinimu Marijos ir net keletą strapsnių parašė apie tai. Pagaliau jam katalikas kunigas paaiškino kad A.M.D.G. nereiškia nieko kito kaip tik "Ad Majorem Dei Gloriam" (Didesnei Dievo (Garbei).

Kodel Katalikų Bažnyčia yra viena tikra?

1. Kristus negali meluoti. 2. Ta Bažnyčia, kuri taip mokina yra tikra Bažnyčia. 3. Katalikų Bažnyčia viena mokina, kad Kristus negali meluoti, nes Ji viena verčia savo narius tikėti, po ekskomunika, kad Kristus kalbėjo teisybę kada a) mokino, kad yra pra garas, b) kada mokino, kad Eucharistijoje yra Jo Tikras Kūnas ir Kraujas, c) kada šv. Petru sakė "Tu esi uola, ant tos uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai Ją nenuvers."

(Arnold Lunn, atsivertusio mokslinčio, žodžiai)

Vienas Dievo tarnas, senas vienuolis, kartą valgio metu turėjo regėjimą. Trys kiti vienuoliai valgė tą patį maistą, bet vienam valgis buvo kaip medus, antram kaip paprasta duona, o trečiam kaip žemės. Jis negalėjo tą suprasti. Tada jam angelas išaiškino: Kurie valgo medų, yra tie, kurie atsisėda prie stalo, bijodami patenkinti vien tik savo gomurį, ir valgydami tesa nuolatinėje maldoje. Kurie valgo duoną, yra tie, kurie yra pilnai patenkinti ir dėkingi Dievui už Jo dovanas. Kurie valgo žemes, yra tie, kurie vis nepatenkinti, ir vis sako: "Šitą valgį nemėgstu, tas man nepatinka, noriu ko kito."

Kun. Elliott.

"Ar gali būti šalis svetima tam, kuriam tik dangus yra namai!"

Pal. Henrie Doret.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Mitkai, Vincentas ir Emilija, Chicago.	100.00
Smilgius, J., Chicago, Ill.	10.00
Bruožienė, O., Chicago, Ill.	6.00
Račavičius, Ig., Chicago, Ill.	4.00
Rutkauskienė, O., Shenandoah Heights.	3.00
Petrauskienė, M., Chicago, Ill.	3.00
Krivickas, K., Chicago, Ill.	3.00
Stulgienė, R., Cicero, Ill.	3.00
Aleksandravičienė, Mrs., Cicero, Ill.	3.00
Alila, M., Eaton, Colo.	3.00
Rutkokas, M., Shenandoah, Pa.	3.00
Smilgis, J., Chicago, Ill.	3.00

Mikenienė, A., Chicago, Ill.	3.00
Judzevičienė, M., Brooklyn, N. Y.	3.00
Valienė, A., E. Cleveland, O.	3.00
Martis, J. S. Rev., Gary, Ind.	3.00
Bartkus, S. Rev., Kewanee, Ill.	3.00
Abromaitė, B., Cicero, Ill.	3.00
Menesky, J. J., Detroit, Mich.	3.00
Vaškevičienė, Barb., Newark, N. J.	3.00
Misiūniūtė, T., Phila, Pa.	1.00
Gužai, J. O., Chicago, Ill.	1.00

* * *

*Visiems gukotojams nuoširdžiai dėkojame.**Tėvai Marijonai.***ŠVENČ. MARIJOS KOLEGIJA****ARBA****MARIANAPOLIS****Thompson, Connecticut**

Kolegija, vedama Tėvų Marijonų, skiriama bernai-
čiams, turi Connecticut valstybinės teises.

Mokslo ir auklėjimo kursas aštuoni metai:

Keturi Metai High School — Keturi Metai College.

Tikyba	Žurnalistika	Filosofijos Isto-	Literatūra
Politika	Sociologija	rija	Muzika
Kalbos:	Filosofija:	Istorija	Matematika:
Lietuvių	Logika	Geografija	Algebra
Anglų	Kritika	Prigimtis:	Geometrija
Lotynų	Ontologija	Anatomija	Trigonometrija
Graikų	Kosmologija	Biologija	Menas:
Prancūzų	Psichologija	Astronomija	Gražbylobė
Italų	Etika	Chemija	Dramatika
	Teodiceja	Fizika	

Visais informacijų reikalais kreiptis:

Kolegijos Kunigas Direktorius**MARIANAPOLIS****Thompson, Connecticut**

Katalikų Pasaulyje

— Rugpiūčio 3 d. įvyko gedulo pamaldos — šv. Mišios, už nužudyto Austrijos kanclerio Dollfusso sielą, šv. Jadvygos katedroje Berlyne. Mišias laikė Berlyno vyskupas. Per Mišias soste buvo Popiežiaus nuncijus Vokietijai.

Arčiau prie altoriaus dvi vietos buvo rezervuotos Austrijos atstovui Fauschitz ir Papenui. Abu dalyvavo pamaldose. Papienas atstovavo kanclerį Hitlerį.

— Šiomet katalikai mokslininkai ruošia Pragoje antrąją katalikiškų Universitetų savaitę. Ji bus spalio 1-7 d. Paskaitos bus laikomos kasdienai.

Spalio 7 d. bus iškilmingos šv. Mišios. Pamokslą — "Dievo jėga" sakys kun. dr. E. Przywara, S. J.

— Visose Prancūzijos dalyse 25,000 katechetų vyrų ir moterų moko 400,000 vaikų katalikų tikėjimo. Katachetai yra organizuoti į "Oeuvre des Catechismes." Šiomet Paryžiuje draugija minėdama savo 50 m. veikimą turėjo 3 dienų iškilmes. Jose dalyvavo 5,535 nariai. Paryžiaus mieste draugija moko tikėjimo 65,000 vaikų.

— Assamo srityje prie Himalajų kalnų 9,000 pėdų aukščiau jūrų paviršiaus statomas raupsuočiams namai. Juose tilps 10,000 žmonių.

— Meksikoje visiškai manoma išnaikinti tikėjimą mokyklose. Ateityje visos mokyklos turės būti socialistiško tipo, kurias vien valstybė kontroliuos.

— Anglijos katalikai prisidėjo prie kampanijos vesti kovą prieš nedoras filmas.

— Šiomet apie 20,000 tikinčiųjų aplankė šv. Onos de Beaupre stebuklingą vietą, Quebec, Kanadoje, šv. Onos šventėje.

12,000 priėmė šv. Komuniją tą dieną. 210 šv. Mišių buvo atlaikytų tą dieną pradėtant nuo 4 val. ryto iki 1 val. popiet. 10 Arkivyskupų ir vyskupų dalyvavo pamaldose. Be to dalyvavo Leit. Gubernatorius Quebec'o ir premjeras Taschereau draug su kitais civiliniais dalyvovais. Vakare įvyko procesija kurioje dalyvavo apie 7,000-8,000 žmonių.

— Nors ir Ispanų valdžia mėgino sustabdyti katalikišką jaunuomenę nuo viešo visos šalies seimo, visgi jaunuomenė turėjo savo seimą Orense mieste, kuriame dalyvavo 5,000 delegatų ir apie 10,000 šiaip dalyvių.

— J. E. Kardinalas Pacelli paskirtas Popiežiaus atstovu Eucharistiniam Kongresui, Buenos Aires.

— Texas valstybės, Amerikoje, katalikai ruošiasi paminėti šios valstybės 100 metų įkūrimo sukaktuves. Tam tikri planai ir progra-

ma formuluojama kad sukaktuvės pasisektų.

— Jung. Amerikos Valstybėse yra 1,859 katalikų skautų.

— Vokietijoje ir toliau vykdomi katalikų persekiojimai. Už mažiausį prasižengimą jie yra traukiami teisman.

— Liurdo Grotos laikraštis paskelbė svarbų dr. Valet'o oficialų Gydytojo Biuro pranešimą, jog Marijona de Raedt iš Belgijos stebuklingai pasveiko pereiniais metais. Ji mirtinai sirgdama iškeliavo į Liurdą. Liga pastrėjo ir ji vos gyva buvo kai atvyko į Liurdą 22 geg. 1933 m. Geg. 30 d. po pamaldų ji staiga pasijuto sveika, pakilo iš lovos, pradėjo valgyti. Doktorai daug tyrinėjo ir pagaliau paskelbė kad buvo tai stebuklingas išgydymas.

— Marijona Powell 90 metų senelė atsivertė ir priėmė katalikų tikėjimą, Londone. Vysk. Butt suteikė jai Sutvirtinimo Sakramentą šv. Vincento ligoninėje.

Amerikoje

BALTIMORE, Md. — Pirmas metinis piknikas, Seserų Kazimieriečių naudai, įvyko rugpiūčio 18 d., Liberty parke.

HAVERHILL, Mass. — Liepos 28 d., lietuviai katalikai pagerbė žuvusius lakūnus Darių ir Girėną. Šv. Jurgio bažnyčioj vietinis klebonas kun. F. Norbutas atlaikė šv. Mišias ir pasakė pamokslą.

— Liepos 1 d. buvo surengtas piknikas parap. naudai.

— Darbai nepergeriausiai sekasi. Darbininkai yra visi organizuoti.

SO. BOSTON, Mass. — Liepos 29 d. šv. Petro parap. didysis choras buvo išvažiavęs į Wayland Inn pasilinksinti. Buvo daug žymių svečių.

— Vasarinė mokykla jau užsibaigė. Daug gero ji yra padariusi atsilankusiems vaikeliams.

— P. K. Kalakauskas, Southbostonietis lietuvis, užbaigė Radio ir Televizijos kursą Chicagoje į nepaprastai trumpą laiką ir gavo du valdžios leidimus. Jis gavo instruktoriaus darbą Coyne Electrical and Radio School Chicagoje.

Be to, jis yra talentingas muzikas. Jis grojo saxaphoną ir klarinetą žymiausiuose Bostono orkestruose. Jis yra didis lietuvis patrijotas.

— Rugpiūčio 5 d., Munchback's parke, Roslindale, Mass., įvyko Blaivininkų 49 kp. piknikas. Programa buvo labai įvairi ir graži.

WORCESTER, Mass. — Šv. Kazimiero par. metinis išvažiavimas buvo rugp. 5 d., Maironio parke. Išvažiavime dalyvavo par. choras, vedamas J. Žemaičio, kuris žavino publiką. Be to buvo sporto ir šokių pramogos.

ELIZABETH, N. J. — Liepos 23 d. Šv. Onos dr. ja užprašė Šv. Mišias. Mišių laike visos narės ėjo prie bendros šv. Komunijos.

Po šv. Mišių surengta bendri pusryčiai par. salėje. Kalbėjo kun. Simonaitis.

BROOKLYN, N. Y. — Rugpiūčio 19 d. Apreiškimo par. dr. jos surengs gerb. klebonui kun. N. Pakalniui ir kun. J. Kartavičiui sutiktuviu vakariene par. salėje.

— Apreiškimo par. piknikas įvyksta rugsėjo 9 d., Klaščiaus Clinton parke, Maspethe.

MAIZEVILLE, Pa. — Padorumo Legijonai įsirašė 158 suaugusiųjų ir 86 nepilnamečiai. Šie par. nariai prisidėdą prie Arkivyskuro, kovoti su nepadoriais krutamais paveikslais.

PHILADELPHIA, Pa. — Keturiolika lietuvių parapijos Philadelphia's apylinkėje surengė didelį išvažiavimą rugp. 5 d. Gedimino parke, Chews Landing, N. J. Pelnas dalinamas dalyvaujančių parapijų naudai.

Graži muzika, idomios kalbos bei pasiūlymams suteikė publikai daug džiaugsmo ir pasitenkinimo.

SHENANDOAH, Pa. — Novėną prie Šv. Onos sekmingai pasibaigė Šv. Mišiomis, kuriose daug žmonių priėmė Šv. Komuniją. Keletas šimtų, ypač moterų, atsilankė kas vakaras į novėnos pamaldas.

— Kun. Dr. P. Biskis, M.I.C., atsilankė į Shenandoah. Kunigas daktaras lankėsi pas kleboną ir daugumą jo draugų Shenandoah.

— Choro išvažiavimas Drummheller'io ūkyje labai šauniai pasisekė. Pietų metu trys gerbiami svečiai dalyvavo: kleb. kun. J. Karalius, vikaras kun. K. J. Degutis ir Maizevillės kleb. kun. A. J. Alauskas.

CHICAGO, Ill. ŠŠ. Petro ir Povilo par. — Rugpiūčio 5 d. įvyko par. metinis piknikas Vytauto parke. Publikos labai daug susirinko.

CHICAGO, Ill. — Lietuvių diena šauniai pavyko. Apie 20.000 lietuvių suvyko į Harlem aerodroma. Programa žavėjo tūkstantines minias. Tos tūkstantinės minios buvo entuziastiškai nusiteikusios. Ju nuotaika kėlė šauni programa ore lėktuvais, ritynės, dainos ir kitoki įvairumai. 4 lietuvaiteš ir J. Vaišvila šoko parašutais. Graži programos dalis buvo choro dainavimas, vedamas dirigento A. Pociaus. Įžymus miesto politikieriai kalbėjo. Taip pat kalbėjo keletas visuomenės veikėjų.

CHICAGO, Ill., Dievo Apvaizdos parapija. — Liepos 26 d. vakare buvo iškilmingai užbaigta Šv. Onos novėna. Įspūdingą pamokslą pasakė kun. J. Vaitkevičius, M.I.C. Po pamokslu prasidėjo litanija ir paskui, po giesmės į Šv. Oną, procesija.

— Rugpiūčio 12 d. Vytauto parke įvyko parapijos piknikas, kuriame buvo įvairių pramogų.

— Liepos 31 d. buvo surengtos pagerbtuvės gerb. klebono kun. Ignoto Albavičiaus vardinių dienos proga. Prisirinko pilnutėlė salė parapijonų. Vakarą vedėja buvo O. Pužauskaitė, Sodolacijos pirm., nes vakarą rengė Nekalto Prasidėjimo Sodolacija.

Daug dvasiškijos dalyvavo programė.

Dovanos buvo įteiktos nuo parapijonų ir nuo Sodolacijos dr. jos.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Rugp. 1 d. parapijos mokyklos kambaryje buvo Federacijos Chicagos apskr. skaitlingas susirinkimas. Padaryta daug svarbių nutarimų.

— Dr. jos Aušros Vartų moterų ir merginų piknikėlis gražiai pavyko. Svečių buvo daug.

— West Sidės vyrai uoliai pasidarbavo Lietuvių Dienoj.

CHICAGO, Ill. — Šv. Mykolo parapijos piknikas liepos 27 d., Vytauto darže, labai gražiai pasisekė. Visi gražiai ir maloniai laiką praleido.

Lietuvoje

— Belgijos vyriausybė sutiko be ypatingų formalumų ar apsunkinimų praleisti vežamus gyvulius iš Lietuvos į Francijos ir Saaro kraštą pro Antverpo uostą.

— Pabaltijo konferencijoje Kaune dalyvavo užs. reikalų ministeris p. St. Lozoraitis, Latvijos ir Estijos viceministeriai Lareteis, Muntijos, Estijos pasiuntinys Leppik, Latvijos — p. Siewerts, Lietuvos — p. Urbšys, p. E. Turauskas ir dr. Bačkis.

— Tarptautiniame teatru kongrese Venecijoje Lietuvą atstovavo Valstybės dramos artistas Pilka.

— Jaunas kompozitorius A. Račiūnas baigė opera "Trys Talismonai," kuriai libretto parašė Kazys Inčiūra. A. Račiūnas savo opera įteiks valstybės teatrui.

— Kauno miesto sodininkystė šiemet išangino nauja žurginų rūši. Šios rūšies žurginai pavadinti Dariaus ir Girėno vardu.

— Dr. Dovas Zaunius jau pradėjo dirbti valstybės taryboje, kaip nuolatinis tarybos narys ir ekonominės komisijos pirmininkas.

— Kauno miesto savivaldybė per pirmąjį šių metų pusmetį yra gavusi paprastų ir nepaprastų pajamų 4,498,128 lt., tam skaičių

je iš savo įmonių 944,961 lt. Išlaidų tuo laiku savivaldybė turėjo — tiek pat kiek pajamų. Savo įmonėms laikyti ji išleido 634,869 lt., skolų gražino 557,300 lt. Sausio mėn. 1 d. miesto savivaldybė skolo turėjo 9,622,828 lt., o liepos 1 d. — 9,066,528 lt.

— Žmogaus Globos Dr-ja projektuoja išnuomoti iš Žemės Banko kels dvarus ir juose apgyvendinti Kauno bedarbius su šeimomis.

— Lietuvos įgaliotas ministeris Čekoslovakijoje, p. J. Aukštolis, nuo rugs. 1 d. skiriamas Lietuvos įgaliuotu ministriu Argentinoje.

— Lietuvos charge d'affaires Argentinoje, ats. generolas T. Daukantas nuo gruodžio 1 d. išeina į pensiją, kaipo ištarnavęs 27 metus.

— Lietuvos įgaliuotu ministriu Čekoslovakijoje nuo rugs. 1 d. skiriamas "Eltos" direktorius Ed. Turauskas.

— Birželio mėn. Kaune buvo 15 gaisrų. Degė, daugiausia, negyvenamieji namai. Gaisro nuostoliai siekia apie 19,000 lt., degęs turtas buvo apdraustas 117,000 lt. Be gaisrų mieste, buvo 2 miško gaisrai pakaunėje.

— Vokiečiai ir Lenkai yra priešingi Baltijos Valstybių sąjungos įkurimui, tačiau šios sąjungos būtinumą paremia galingos Europos valstybės, kaip Anglija, Prancūzija, Italija, sovietų Rusija ir kitos.

— Lietuvoje yra įsisteigusi tam tikra draugija, kurios tikslas ugdyti Lietuvos gyventojų tarpe taupumą.

— Kaune universiteto anatomikume buvo išstatyti jau baigti balzamuoti didvyrių Dariaus ir Girėno kūnai, kuriuos aplankė 32,000 žmonių.

— Lietuvos valdžia Vytauto Didžiojo muziejui paskyrė 300,000 lt. Dar trūksta 300,000 lt. nes reikalinga 600,000 lt. Šiuos pinigus surinkti tikimasi iš visuomenės rinkliavų aukomis po visą Lietuvą.

— Pastaruoju laiku Lietuvos jaunuo-mė pradėjo labiau domėtis sportu. Jaunimo organizacijų skyriuose steigiami atskiri sporto klubai.

— Lietuva perėtais metais 1933 eksportavo 147,262 centnerius sviesto. Kiaušinių ūkis praeitais metais prasinplėto, bet eksportas sumažėjo, nes į užsienį ėjo tik didesni kiaušiniai, o mažesnius reikėjo suvartoti vidaus rinkoje.

— Lietuvos pieno perdirbimo bendrovių sausos Pienocentra balansas pernai buvo 6.155,965 lt. Gryno pelno gavo 88,303 lt. Iš viso už eksportuotą sviestą Lietuva pernai gavo 29.150118 lt., o už kiaušinius tik — 758,984 lt.

— Vainekonių (Vaškų v.) ūkininkai šv. Metams paminėti pasistatė labai gražų kry-

žių su parašu: "Viešpatie, laimink mūsų laukus." Kiti aplinkiniai kaimai tariasi taip pat paminėti šv. Metus.

— Kaune išleidžiama 115 perijodinių leidinių. Kasdieną išleidžiama 13 dienraščių, iš jų 6 lietuviški 4 žydiški, 2 rusų ir vienas lenkų. Vienas du kartu savaitėje, 27 savaitiniai ir 40 mėnesinių leidinių.

— Rūpintis Lietuvos gyventojų sveikatos reikalais, jau daugelyje vietų įsteigta sveikatos centrai. Tuose centruose gyventojai gauna nemokamai įvairių mediciniškų patarimų. Jiems vadovauja apskričių ir valsčių gydytojai.

— Klapėdos krašte atleidžiami nuo tarnybos visi valdininkai, kurie per 10 metų neįšmoko lietuvių kalbos.

— Lietuva dabartiniu laiku šalina vokiečius iš Klaipėdos krašto. Griežti planai imami suliečiuvinti Klaipėdos kraštą.

— Liet. Vidaus reikalu ministeris jau parašė ir netrukus bus paskelbtas naujas ligonių kasų statutas. Naujas statutas nuodugnau pertvarko kasų tarybų rinkimus.

— Lietuvos Teisingumo ministeris numatęs sudaryti darbo teismus, kilusius tarp darbdavių ir darbininkų ginčiams spręsti.

— Lietuvos — Sovietų prekybos derybos numatomos rudenį. Abi valstybės nori prekybos santykius sustiprinti.

— Lietuvos Skautų stovykla tęsėsi 11 dienų Palangos pušyne. Šiomis dienomis pasibaigė.

— Tarptautinė geležinkelio konferencija, kurioje dalyvaus ir Lenkijos atstovai, bus Kaune rugsėjo 10 d. Dalyvių bus apie 50.

— Klaipėdos krašto gyventojai labai nudžiugo kada sužinojo, kad krašto gubernatorių, negalėdamas ilgiau pakesti, iš pareigų pašalino dr. Šreiberio direktorija. Padėkoti laišku iš viso Klaipėdos krašto siunčiami gubernatorini dr. Navakui.

— Paskutiniu laiku tarp Lietuvos ir viso Pabaltijo rusų emigrantų varoma smarki propaganda, kad jie vyktų apsigyventi į Pietų Ameriką. Tam reikalui yra įsikūrusi Kaune specialė draugija.

— Į Kauną buvo atsilankęs ir išbuvo kelias dienas žymus prancūzų politikas Pfeiferis.

— Lietuvos vyriausybė pakvietė prancūzų ministrį Herriot atvažiuoti į Kauną.

— Trijų Pabaltijo valstybių: Lietuvos, Estijos ir Latvijos atstovų parengiamoji konferencija, kuri įvyko Kaune liepos 7-9 d., nabaigė savo darbus. Apsvarsčius Pabaltijo regionalinio sutarimo sudarymo galimumus, buvo pasiekta sutarimo dėl bendradaravimo principu ir metodu bendros svarbos užsienių politikos klausimais, lygiai kaip ir palankių rezultatų keliais kitais svarbiais punktais.

ALP 2272

ATSAKYMAI SKAITYTOJŲ PAKLAUSIMAMS

Paklausimas. - Mišios paaukotos už mirusiojo sielą, bet ji jau yra danguje, kam tuomet tenka tų Mišių nuopelnai? *Ver.*

Atsakymas. Tai tikrai žino tik vienas Dievas. Žmogus tai galėtų žinoti tik Dievui apreiškiant. Kadangi Dievas nė vieno gero darbo nepalieka be atlyginimo, tai galima spręsti, kad Jis tų Mišių nuopelnus priskaito tiems, kurie jas aukoja. Nekurie dvasiškieji rašytojai tvirtina, kad tokių Mišių nuopelnai pavedami Dievo tai sielai, už kurią jie buvo aukoti, o ji juos skiria, kam nori.

Paklausimas. Ar siela yra paliuosuota iš skaistyklos, jei už ją paaukota visuotini atlaidai? *P.S.*

Atsakymas. Sielos skaistykloje esančios priklauso visiškai nuo Dievo teisingumo ir gailingumo. Visa, ką mes aukojame už jas, Dievui, yra tik maldavimas, kad Jis jų pasigailėtų, o ne atlyginimas. Visuotinių atlaidų pelnymas yra pelnymas dovanojimo laikinųjų bausmių, kurias siela užsipelnė, bet Dievo teisingumas gali iš jos reikalauti ir daugiau negu laikinųjų bausmių panaikinimo.

Galutinai, žinokime, kad mūs geri darbai nežūva, tai juos ir darykime, nors kartais ir nežinome iš tikrųjų, kaip yra su tais, už kuriuos aukojame. Palikime viską Dievui. Jis nenuskriaus nė vieno.

Paklausimas. Ar gali kunigas netekti galios atleisti nuodėmes? *Vičas.*

Atsakymas. Galią atleisti nuodėmėms kunigas gauna kartu su kunigyte, kuomet yra šventinamas kunigu. Kunigystė pasilie-

ka su kunigu ar jis bus danguje ar pragare, taigi pasilieka ir galia atleisti nuodėmėms.

Bet kunigas, kunigystės galią gali teisėtai vartoti tik vyskupui leidus. Kitaip, nors jis turi galią, bet ji yra sustabdyta. Tai šioje prasmėje kunigas netenka ne galios atleisti nuodėmėms, bet tik teisės ja nuodotis.

Mirties atsitikime kiekvienas kunigas, net jei jis būtų ekskomunikuotas, ar kaip kitaip nubaustas, gali atleisti mirštančiam nuodėmes.

Paklausimas. Jei kas nežino tikrai, ar jis yra malonės stovyje, ar gali eiti priimti Šv. Komuniją? *Petr.*

Atsakymas. Jei toks asmuo turi aiškių priežasčių abejoti, ar jis tik nėra mirtinoje nuodėmėje, tai jis teina pirma išpažinties, o paskui prie Komunijos.

Bet jei abejonė yra visiškai nepamatuota, tuscia, tuomet temeta ją šalin ir eina priimti Šv. Komuniją. O, kad tokioms abejonėms liktų užkirstas kelias, tai gera jas pareikšti per artimiausią išpažintį nuodėmklausiu ir gauti jo tikrą paaiškinimą.

Paklausimas. Ar išpildo Bažnyčios įsakymą: klausyti Šv. Mišių sekmadienį, tas, kuris atėjęs jau negali įsigrūsti bažnyčion ir priverstas yra pasilikti ant laiptų arba net pas duris? *Jonelis.*

Atsakymas. Jei tas asmuo, būdamas ant laiptų, ar prie lauko durų, gali girdėti, kas darosi bažnyčioje ir gali savo mintimis (kad ir ne akimi) sekti tai, kas pas altorių darosi, tai jis išpildo įsakymą.

Kad taip nebūtų nuolatos, reikia žmonėms pasidalinti: vieni teina ankstybesniųjų Mišių išklausti, kiti vėlybesniųjų.

Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų
jvyksta

**Didžiulis Metinis Išva-
žiavimas**

Sekmadienį, Rugpiučio 19 d., 1934 m.

MARQUETTE PARKE, CHICAGO, ILL.

Visus mūsų rėmėjus geradarius, prie-
telius bei pažystamuosius nuoširdžiai kvie-
čiame dalyvauti.
Rengėjos.

**Platinkite naudingiausią savaitraštį
"Kristaus Karaliaus Laivas"**

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 3c kra-
sos ženklelį atsakymui.

89. 249. 288